
Ashab'ul Uhdud kıssası - Sihirbaz, Rahip Ve Oğlan Çocuğu

Hz. Suheyb radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki:

Sizden öncekiler arasında bir kral vardı. Onun bir de sihirbazı vardı. Sihirbaz yaşlanınca Kral'a: "Ben artık yaşlandım. Bana bir oğlan çocuğu gönder de sihir yapmayı öğreteyim!" dedi. Kral da öğretmesi için ona bir oğlan gönderdi. Oğlanın geçtiği yolda bir rahip yaşıyordu. (Bir gün giderken) rahibe uğrayıp onu dinledi, konuşması hoşuna gitti. Artık sihirbaza gittikce, rahibe uğruyor, yanında (bir müddet) oturup onu dinliyordu.

(Bir gün) delikanlıyı sihirbaz, yanına gelince dövdü. Oğlan da durumu rahibe şikayet etti. Rahip ona:

"Eger sihirbazdan (dövecek diye) korkarsan: "Ailem beni oyaladı!" de; ailenden korkacak olursan, "beni sihirbaz oyaladı" de!" diye tenbihte bulundu.

O bu halde (devam eder) iken, insanlara mani olmuş bulunan büyük bir canavara rastladı.

(Kendi kendine:) "Bugün bileceğim; sihirbaz mi efdal (üstün), rahip mi efdal!" diye mırıldandı. Bir taş aldı ve:

"Allahım! Eger rahibin işi, sana sihirbazın işinden daha sevimli ise, şu hayvani öldür de insanlar geçsinler!" deyip, taşı fırlattı ve hayvanı öldürdü. İnsanlar yollarına devam ettiler. Delikanlı rahibe gelip durumu anlattı. Rahip ona:

"Evet! Bugün sen benden efdalsin (üstünsün)! Görüyorum ki, yüce bir mertebedesin. Sen imtihan geçireceksin. İmtihana maruz kalınca sakın benden haber verme!" dedi. Oğlan anadan doğma körleri ve alaca hastalığına yakalananları tedavi eder, insanları başkaca hastalıklardan da kurtarırdı. Onu kralın gözleri kör olan arkadaşı işitti. Birçok hediyeler alarak yanına geldi ve: "Eğer beni tedavi edersen, şunların hepsi senindir" dedi. O da:

"Ben kimseyi tedavi etmem, tedavi eden Allah'tır. Eger Allah'a iman

edersen, sana şifa vermesi için dua edeceğim. O da şifa verecek!" dedi. Adam derhal iman etti, Allah da ona şifa verdi. Adam bundan sonra kralın yanına geldi. Eskiden olduğu gibi yine yanına oturdu. Kral:

"Gözünü sana kim iade etti?" diye sordu.

"Rabbim!" dedi. Kral:

"Senin benden başka bir Rabbin mi var?" dedi. Adam:

"Benim de senin de Rabbimiz Allah'tır!" cevabını verdi. Kral onu yakalatıp işkence ettirdi. O kadar ki, (gözünü tedavi eden ve Allah'a iman etmesini sağlayan) oğlanın yerini de gösterdi. Oğlan da oraya getirildi. Kral ona:

"Ey oğul! Senin sihrin körlerin gözünü açacak, alaca hastalığını tedavi edecek bir dereceye ulaşmış, neler neler yapıyormussun!" dedi. Oğlan:

"Ben kimseyi tedavi etmiyorum, şifayı veren Allah'tır!" dedi. Kral onu da tevkif ettirip işkence etmeye başladı. O kadar ki, o da rahibin yerini haber verdi. Bunun üzerine rahip getirildi. Ona:

"Dininden dön!" denildi. O bunda direndi. Hemen bir testere getirildi. Başının ortasına konuldu. Ortadan ikiye bölündü ve iki parçası yere düştü. Sonra oğlan getirildi. Ona da:

"Dininden dön!" denildi. O da imtina etti. Kral onu da adamlarından bazısına teslim etti.

"Onu falan dağa götürün, tepesine kadar çıkarın. Zirveye ulaştığınız zaman (tekrar dininden dönmesini talep edin); donerse ne ala, aksi takdirde dağdan aşağı atın!" dedi. Gittiler onu dağa cikardılar. Oğlan:

"Allahım, bunlara karşı, dilediğin şekilde bana kifayet et!" dedi. Bunun üzerine dağ onları salladı ve hepsi de düştüler. Oğlan yürüyerek kralın yanına geldi. Kral: "Arkadaşlarıma ne oldu?" dedi.

"Allah, onlara karşı bana kifayet etti" cevabını verdi. Kral onu adamlarından bazısına teslim etti ve:

"Bunu bir gemiye götürün. Denizin ortasına kadar gidin. Dininden dönerse ne ala, değilse onu denize atın!" dedi. Söylendiği şekilde adamları onu götürdü. Oğlan orada:

"Allahım, dilediğin şekilde bunlara karşı bana kifayet et!" diye dua etti. Derhal gemileri alabora olarak boğuldular. Çocuk yine yürüyerek hükümdara geldi. Kral:

"Arkadaşlarıma ne oldu?" diye sordu. Oğlan.

"Allah onlara karşı bana kifayet etti" dedi. Sonra Kral'a:

"Benim emrettiğimi yapmadıkca sen beni öldüremeyeceksin!" dedi. Kral: "O nedir?" diye sordu. Oğlan:

"İnsanları geniş bir düzlükte toplarsın, beni bir kütüğe asarsın, sadağımdan bir ok alırsın. Sonra oku, yayın ortasına yerleştir ve:

"Oğlanın Rabbinin adıyla" dersin. Sonra oku bana atarsın. İşte eğer bunu yaparsan beni öldürürsün!" dedi. Hükümdar, hemen halkı bir düzlükte topladı. Oğlanı bir kütüğe astı. Sadağından bir ok aldı. Oku yayının ortasına yerleştirdi. Sonra:

"Oğlanın Rabbinin adıyla!" dedi ve oku fırlattı. Ok çocuğun şakağına isabet etti. Çocuk elini şakağına okun isabet ettiği yere koydu ve Allah'ın rahmetine kavuşup öldü. Halk:

"Oğlanın Rabbine iman ettik!" dediler. Halk bu sözü üç kere tekrar etti. Sonra krala gelindi ve:

"Ne emredersiniz? Vallahi korktuğunuz başınıza geldi. Halk oğlanın Rabbine iman etti!" denildi. Kral hemen yolların başlarına hendekler kazılmasını emretti. Derhal hendekler kazıldı. İçlerinde ateşler yakıldı. Kral:

"Kim dininden dönmezse onu bunlara atın!" diye emir verdi. Yahut hükümdara "sen at!" diye emir verildi. İstenen derhal yerine getirildi. Bir ara, beraberinde çocuğu olan bir kadın getirildi. Kadın oraya düşmekten çekinmişti, çocuğu:

"Anneciğim sabret. zira sen hak üzeresin!" dedi."
Muslim, Zuhd 73, (3005); Tirmizi, Tefsir, Buruc, (3337)

Kuran-ı Kerim'de Bürûc süresinin ilk 11 ayetinde şöyle buyurulmaktadır:

1-Yemîn olsun bürûc (burçlar) sâhibi göğe!

2-(Geleceği) va'd edilen güne (kıyâmete)!

3-Hem (o günde) şâhid olana ve şâhid olunana!

4, 5-(Ki mü'minlere işkence yapan) o Ashâb-ı Uhdûd, çırayla tutuşturulmuş o (çok şiddetli) ateş (hendeklerinin sâhibleri) kahrolsun!

6, 7-O vakit onlar, onun üzerine (ateşin etrâfında) oturmuş kimseler idiler. Ve onlar, mü'minlere yapmakta olduklarını seyredicilerdi!

8-Ve onlardan (o mü'minlerden) sâdece, Azîz (kudreti dâimâ üstün olan), Hamîd (hamd edilmeye çok lâayık) olan Allah'a î mân ettikleri için, (sâdece bunun için) intikam aldılar.

9-O (Allah) ki, göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Ve Allah, herşeye hakkıyla şâhididir.

10-Şübhesiz ki mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara (îmanlarından vazgeçmeleri için) işkence edip de, sonra (yaptıklarına) tevbe etmeyenler yok mu, işte onlar için Cehennem azâbı vardır, hem onlar için (bu dünyada da) yangın azâbı vardır (ki o ateş, kendilerini de yakmıştır)!

11-Muhakkak ki î mân edip sâlih ameller işleyenler var ya, onlar için, altlarından ırmaklar akan Cennetler vardır! İşte büyük kurtuluş budur! (Bürûc Suresi 1-11)

Rivâyetlere göre, zâlim bir kralın memleketinde, îmanlı bir râhibin yetiştirdiği bir çocuk, Cenâb-ı Hakk'ın kendisine verdiği hârîka hâl ile kendisine gelen her türlü hastaların derdlerine, î mân etmeleri şartı ile derman oluyordu. Bunu öğrenen kral o râhibi ve sonunda da o çocuğu öldürttü. Ama insanlar çocukdaki harikulâdeliği görerek Allah'a î mân ettiler. Bunun üzerine kral onları içi ateş dolu hendeklerle çevrili bir meydana topladı. İmânından dönmeyenleri teker teker ateşe attı. En

sonunda bu dehşetli zulmü seyretmek için kurduđu iskelelerin
tutuşmasıyla o zâlim kral ve avanesi de helâk oldular. (Celâleyn Şerhi,
c. 8, s. 284)